

5761 4. Juli 1881: Enefte Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Forst. t. Finantslov f. 1881—82. 5762

154. Møde.

Mandagen den 4de Juli 1881, Kl. 1.

Sekretaren, Steffensen, opläste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af: Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

(Fællesudvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 1697 ff.)

Samtlige Fællesudvalgets Indstillinger samt Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling under Et.

Formanden (Krabbe): Maa jeg spørge, om Nogen begjærer Ordet? (Ophold).

Ordføreren (Berg): Maa jeg da bede om Ordet?

Formanden (Krabbe): Den ærede Ordfører har Ordet!

Ordføreren (Berg): Naar jeg har tøvet et Dieblit med at begjære Ordet, da er det paa Grund af, at jeg antog, efter hvad jeg og vel ogsaa Thingets øvrige Medlemmer have hørt sige eller læst om, at man her vilde stille et Forslag om Sagens Tilbagevisning til Fællesudvalget, og fordi jeg antog, at det vilde være rigtigst, om et saadant Forslag var blevet afgjort først her i Thinget, inden Ordføreren fik Sted til sit almindelige Svær. Da et saadant Forslag imidlertid ikke er fremkommet, og Ingen har sikret sig Ordet for at stille et saadant Forslag, maa jeg antage, at det ikke har Noget paa sig, dette, som har været offentlig omtalt udenfor Salen og iblandt Medlemmerne, angaaende en Tilbagevisning til Fællesudvalget, hvilket jeg ogsaa saadan i og for sig kunde antage for rimeligt, og jeg skal derfor gaa til det Svær, som er blevet mig paalagt. Jeg skal da sige, for at gjøre min egen Stilling til dette Svær klar, at, hvorvel jeg staar som Fællesudvalgets Ordfører i Folkethinget, saa er jeg dog kun Ordfører for et Mindretal i selve Fælles-

udvalget og vel egentlig kun for et endnu mindre Mindretal her i Folkethinget. Jeg tør altsaa ikke paatage mig, forsaavidt jeg kommer ind paa de enkelte Spørgsmaal, at være sikker paa at kunne udtale en Forklaring om de Indstillinger, som her foreligge, der tilfredsstille de forskellige Grupper her i Salen i det Hele taget, og jeg tør derfor bede ikke blot de ærede Medlemmer paa Fællesudvalgets Flertals Side, som have Sæde her i Thinget, om at inddøge min Fremstilling — det haaber jeg er en Selvsølg —, men jeg tør ogsaa bede andre ærede Medlemmer, der i den Henseende maatte have forskellig Opfattelse af, hvad Ordføreren fremsætter, at gjøre deres særlige Ordførerskab gjældende, da jeg i Virkeligheden kun staar som Ordfører for et Mindretal i Thinget, skjøndt jeg, som sagt, formelt er Ordfører for Fællesudvalget. Man har angivet i Betænkningen fra Fællesudvalget de Punkter, der laa begge Thing imellem, til et Antal af 17. Derved har man dog delt Dyrtdstillaget i to, saa forsaavidt er der kun 16. Det ene af disse var Noget om et Træbaraffeetablissement paa Amager, som hele Folkethingets Finantsudvalg paa et tidligere Stadium — her altsaa ogsaa de ærede Medlemmer af Flertallet, som havde Sæde i Folkethingets Finantsudvalg — var enigt om i sin Tid at udstyde. Forsaavidt bliver der altsaa kun 15 Punkter mellem de ærede Herrer af Flertallet og os, men det lægger jeg nu ikke videre Vægt paa. Der er en Bemærkning om disse Punkter i begge Betænkninger, som jeg maa nævne til Forklaring. Flertallet siger i sin Betænkning, at de have ladet 13 Punkter falde, at de ere gaaede meget vidt i Indrømmelser og kun have fastholdt fire, og det fremkom, det nødes jeg til at oplyse, i en foreløbig Betænkning, forelagt samme Dag, som Betænkningen blev afgiven, hvori det udtrykkeligt var sagt, at Mindretallet, det vil sige Folkethingets Flertal, ikke havde vist Tilbøielighed til Imødekommen paa nogetsomhelst Punkt. Da dette maatte bero paa nogen Misforstaaelse af de sparsomme Forhandlinger, der om disse mindre Spørgsmaal fandt Sted i Fællesudvalget, gjorde vi Andre opmærksomme herpaa i vor Betænkning, hvori der stod, at vi vilde gjøre Indrømmelser paa flere Punkter, og vi udvilede det da nærmere, idet vi gave en bestemt Anvisning paa, at vi vilde være gaaede med det ærede Flertal i 9 af de 15 eller 17 Punkter, hvilket det nu bliver. Da man lægger saa megen Vægt paa disse Tal, har jeg troet at maatte fremdrage dette, idet der altsaa var et Flertal af de omstridte Punkter, hvor man kunde have faaet Bevilling, hvis man havde ønsket det. Jeg siger nu ikke, at denne Imødekommen fra vor Side i og for sig var begrundet, jeg tror, at den forsaavidt var for stor, men det er jo et Vidnes-